

РЕШЕНИЕ

№ 5893

гр. София, 20.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: БОРЯНА ПЕТКОВА БРАНИМИРА МИТУШЕВА

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора ГЕОРГИЕВ, като разгледа дело номер **9035** по описа за **2011** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от АПК във вр. чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба на Й. Ц. С. от [населено място] срещу РЕШЕНИЕ от 06.07.2010г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 26 състав, постановено по гр. дело № 421/2010г.

В жалбата са въведени основания за неправилност и незаконосъобразност на съдебното решение. Според касаторът първоинстанционният съд не се е съобразил с приетата по делото съдебно-техническа експертиза и е постановил решението си в противоречие със събраните по делото доказателства. Възразява се, че съдът не е взел предвид определената от вещото лице средна пазарна цена на имота, който към днешна дата е в регулация. Претендира от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени РЕШЕНИЕ от 06.07.2010г. на СРС, ГО, 26 състав по гр. дело № 421/2010г. и реши спора по същество.

Ответникът - ОБЩИНСКА СЛУЖБА „ЗЕМЕДЕЛИЕ” - П., не изразява становище по подадената жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение относно неоснователността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за

установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно РЕШЕНИЕ от 06.07.2010г., постановено по гр. дело № 421/2010г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГО, 26 състав е ОТХВЪРЛИЛ жалбата на касатора срещу РЕШЕНИЕ № 0597А от 24.09.2008 г. на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ” - ”П.”, с което е определено на наследниците на С. С. П. правото на обезщетение за признато, но невъзстановено право на собственост върху земеделски земи с обща площ от 4.310 дка, V категория, в размер на 2 698 лева по преписка за обезщетяване вх. № 597А/01.12.2000г.

За да достигне до извода, че атакуваният индивидуален административен акт на Общинска служба по “Земеделие” - П. е законосъобразен СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД е приел, че е бил постановен в съответствие с издадената на основание разпоредбата на чл. 36, ал. 2 от ЗСПЗЗ Наредба за условията и реда за установяване на текущите пазарни цени на земеделските земи.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГО, 26 състав.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя изводите на първоинстанционния съд за законосъобразност на оспорения административен акт. В производството по чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ, предмет на преценка за законосъобразност е определения от административния орган размер на обезщетението. Съгласно разпоредбите на чл. 36, ал. 1 и ал. 2 от ЗСПЗЗ размера на обезщетението се определя с нарочен акт от съответната ОСЗ, включително и за земеделски земи включени в границите на урбанизираните територии. В съответствие с чл. 36, ал. 2 от ЗСПЗЗ размерът на обезщетението се определя по реда на наредба на Министерския съвет, а не по тяхната действителна пазарна стойност. Наредбата за условията и реда за установяване на текущи пазарни цени на земеделските земи, приета с ПМС № 118 от 26.05.1998, обн. ДВ, бр. 64/1998 г., /сега Наредбата за реда за определяне на цени на земеделските земи, заглавие изменено в ДВ, бр. 75/2006 г./ се прилага по отношение на всички земеделски земи, включително и тези, включени в урбанизираната територия, тъй като при определяне стойността на обезщетението се взема предвид характера на земята към момента на внасянето и в ТКЗС, при хипотезата на чл. 10б от ЗСПЗЗ, какъвто е и настоящия случай. Съгласно разпоредбата на чл. 2 от цитираната Наредба цените на земеделските имоти изразяват цената в левове на декар в зависимост от началните цени, диференцирани според техния статут, местоположение и други икономически фактори. Цената се формира от два компонента: начална цена, която се коригира с коефициенти за диференциране. Първият компонент отразява размера на капитализираната поземлена рента според категориите на земеделските земи и пазарните условия в страната. Вторият компонент, обозначаващ диференциацията се изразява с коефициентите по чл. 4 - съществуващи обективно показатели, като площ на имота, поливност, отстояние от основни пазари, отстояние до строителните граници на най-близкото населено място и граници с път с трайна настилка. Всичко това показва, че определянето на стойността е изцяло нормативно регламентирана дейност, която следва да се извършва от ОСЗ без да се допускат нарушения на правилата на наредбата. В тази връзка правилно първоинстанционният съд е приел, че за да извърши съдебен

контрол на оспорения акт следва да установи дали административният орган е спазил изискванията на цитираната наредба, която е единствено приложима и определяща критериите и реда за определяне на стойността на земеделската земя. Правилно също така съдът е кредитирал неоспореното от касатора заключението на вещото лице в частта, в която е определена стойността на отстъпеното обезщетение в съответствие с приложимите норми на Наредбата и в този смисъл се явяват неоснователни доводите в касационната жалба, че първоинстанционният съд не се е съобразил със заключението на вещото лице, тъй като стойността на обезщетението не е определена по действителни пазарни цени. Обстоятелството, че земеделските земи понастоящем се намират в строителните граници на [населено място] не е основание да се приеме възражението на касатора, че стойността им следва да се съобразява с действителната им пазарна стойност, като имоти в регулация. По отношение на направеното искане от касатора в писмените бележки по делото за разглеждане в настоящото производство на възможността за реално възстановяване на процесните имоти следва да се има предвид, че в производството по чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ предмет на преценка за законосъобразност от съда е единствено и само определения от административния орган размер на обезщетението.

По така изложените правни доводи и аргументи и с оглед въведените в касационната жалба основания за отмяна на атакувания съдебен акт, решаващият съд в настоящия състав, приема, че съдебното решение от 06.07.2010г. на СРС, ГО, 26 състав по гр. дело № 421/2010г., с което е била ОТХВЪРЛЕНА жалбата срещу РЕШЕНИЕ № 0597А от 24.09.2008г. на Общинска служба по "Земеделие" - П. е ПРАВИЛНО на основание чл. 209, т. 3 от АПК и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по смисъла на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.

Подадената касационна жалба е изцяло недоказана на въведените в нея основания, поради което АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град следва да я остави без уважение.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 06.07.2010г., постановено по гр. дело № 421/2010г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 26 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.